

XVIè. CICLE DE TEATRE

La setzena edició del Cicle de Teatre de Granollers, organitzat per l'Associació Cultural, va començar el 27 d'abril passat amb la presentació de l'obra *La Menina desnuda*, a càrrec del grup "Cabaret Portàtil" de Madrid, a la Casa de Cultura Sant Francesc, recuperada i convertida en una provisional sala de cabaret. Després vingueren el "Teatre de l'aigua" (Alacant), "Teatre de l'Alba" (Aragó), la *Transmarató teatral* (Grups del Vallès Oriental), Albert Vidal i el grup belga "La Mandragora et la Venerie".

Si a l'anterior número de la revista AC explicàvem els fets succeïts al voltant de la suspensió de l'edició de 1989, en aquest hem d'informar com ha estat possible la recuperació del certamen, la seva valoració i els projectes de continuïtat futura.

APOSTA PER LA CONTINUÏTAT

A l'article esmentat anteriorment dèiem: *L'Associació Cultural té la ferma voluntat d'emplaçar, a l'inici de l'any 90, totes les institucions per tal de trobar una solució digna i justa pel futur del Cicle* i la justificació d'aquesta voluntat l'enténem en aquests termes: *L'Associació Cultural hauria de ser acusada d'irresponsabilitat i de menyspreu a la memòria històrica i humana si no prenguéss una postura clara de reivindicació pel futur del Cicle de Teatre i del Memorial Gregori Resina.*

L'Ajuntament de Granollers va ser la primera institució a la qual ens vam adreçar. La seva postura, que ja havia quedat clara l'any anterior, va ser d'absolut suport; així mateix, l'alcalde, senyor Pujadas, va comprometre's a fer les gestions necessàries per tal que la Diputació de Barcelona aportés, també, la seva contribució. Finalment, totes aquestes gestions es concretaren amb èxit.

El 16 de gener de 1990 l'Associació Cultural va adreçar una carta al senyor Xavier Bru de Sala, Director General de Promoció Cultural, en què, després de recordar els motius de la suspensió de l'edició del cicle corresponent a 1989, es deia: *Podem acceptar, amb tota sinceritat, els errors que puguem haver comès, però, al mateix temps, no podem renunciar a continuar el compromís, que tenim com a entitat cultural ni, tampoc, oblidar una petita contribució a la història del teatre a Catalunya. També entenem que és necessària una lògica col·laboració entre les institucions, que representen la voluntat, i les entitats, que formen part de la societat civil, perquè sigui certa la desitjable afirmació*